Dosarul nr. 3-1375/2023

Republica Moldova
H O T Ă R Î R E
În numele Legii

10 aprilie 2025 mun. Chişinău

Judecătoria Chişinău (sediul Rîşcani)
Instanţa compusă din
Preşedinte de şedinţă, judecător Vitalii Ciumac
Grefier Aliona Busuioc

examinînd în şedinţă de judecată publică acțiunea în contencios administrativ intentată la cererea de chemare în judecată în contenciosul administrativ depusă de SRL Lia-Nicolet împotriva Serviciului Vamal al Republicii Moldova cu participarea terțului Compania ”Apple Inc” privind contestarea actelor administrative și compensarea cheltuielilor de judecată,

A C O N S T A T A T :

La data de 07.06.2023, avocatul Pruteanu Ion, acționând în interesul SRL Lia-Nicolet s-a adresat în instanță cu cererea de chemare în judecată nominalizată. În motivarea ei a indicat că, la 24 martie 2023, SRL ”Lia-Nicolet”, administrator al cărei este Onofrei Victor, fapt confirmat prin Extrasul din Registrul de stat al persoanelor juridice nr.***** din 02.09.2019, a depus la postul vamal intern Cricova din mun. Chişinău al Biroului vamal Centru a Serviciului Vamal al RM, Declaraţia vamală privind importul mărfurilor de larg consum din or. Odesa, Ucraina.

Menționează că, în aceiaşi zi, în cadrul controlului fizic al mărfii, funcţionarul vamal al Biroului vamal Centru (PVI Cricova) a Serviciului Vamal, Poiată Nadejda, în prezenţa brokerului vamal al SRL ”Vamgrup Broker”, Dolinţa Sergiu, neavând suficiente temeiuri şi o bază legală, neîntemeiat şi ilegal a ridicat şi reţinut un lot de marfă care în viziunea sa subiectivă sunt susceptibile de a aduce atingere unor drepturi de proprietate intelectuală asupra mărcii comerciale figurative, individuale nr.*****, întocmind un proces-verbal de reţinere a mărfurilor şi obiectelor aflate sub control vamal nr. l.

Partea reclamantă subliniază că, în baza procesului-verbal menţionat au fost ridicate următoarele bunuri materiale: 23 de ceasuri electronice de mână cu afisaj optoelectronic cu valoarea facturată de 145 dolari SUA.

În procesul-verbal menţionat supra, ca motiv de reţinere a bunurilor este menţionat următoarele: mărfuri susceptibile de a aduce atingere unor drepturi de proprietate intelectuală asupra mărcii comerciale figurative, individuale nr. *****

Nefiind de acord cu procesul-verbal de reţinere a mărfurilor şi obiectelor aflate sub control vamal nr.l din 24.03.2023, administratorul SRL Lia-Nicolet, Onofrei Victor, la 29 martie

2023 a depus în cancelaria Serviciului Vamal al RM o cerere prealabilă de contestare (contestaţie), înregistrată cu nr.9024.

Pin scrisoarea cu numărul de ieşire nr.28/12-5543 din 28.04.2023, recepţionată la 11 mai 2023, Serviciul Vamal al RM a informat petiţionarul despre prelungirea termenului de examinare a cererii prealabile din 29.03.2023. La 06 iunie 2023, reclamanta a recepţionat Decizia Serviciului Vamal al RM nr.28/12-7120 din 26 mai 2023 despre respingerea cererii prealabile nr. 9024 din 29 martie 2023.

Partea reclamantă consideră că Decizia Serviciului Vamal al RM nr. 28/12-7120 din 26 mai 2023 despre respingerea cererii prealabile a SRL "LIA-NICOLET" nr. 9024 din 29 martie 2023, precum şi reţinerea, ridicarea şi deţinerea mărfii în temeiul procesului-verbal de reţinere a mărfurilor şi obiectelor aflate sub control vamal nr. l din 24.03.2023, de către organul vamal al Serviciului Vamal al RM, sunt vădit neîntemeiate şi ilegale, deci pasibile de a fi anulate.

Menţionează faptul că până la reţinerea şi ridicarea mărfii, organul vamal a ignorant totalmente prevederile art. 304 alin. (l) Cod vamal, care nu a emis o decizie de reţinere a mărfurilor susceptibile de a aduce atingere unui drept de proprietate intelectuală şi suspendare a operaţiunii de vămuire şi contrar prevederilor art. 302 alin. (1) şi art. 305^{1} alin. (3) Cod vamal, nu a notificat declarantul/destinatarul/ proprietarul mărfurilor, despre măsura aplicată, după un model stabilit de Guvern.

Subsecvent, partea reclamantă subliniază că, în privinţa lotului de marfă reţinut, până la ridicare şi nici până în prezent, reclamantei nu i-a fost prezentată nici o probă care să confirme faptul că acestea aduc atingere unor drepturi de proprietate intelectuală asupra mărcii comerciale figurative, individuale nr.*****

De fapt, anterior SRL "Lia Nicolet" a mai importat în R.Moldova în mod repetat ceasuri electronice de mână analogice, dar când angajaţii vamali, la verificarea acestora nu au indicat că acestea aduc atingere unor drepturi de proprietate intelectuală asupra a careva mărci comerciale fugurative înregistrate şi aflate sub protecţie.

Se indică că, până la moment reclamanta nu cunoaşte temeiul ridicării bunurilor, or în actul administrativ contestat se face trimitere la art.302 alin.l din Codul vamal, care reglementează acţiunile organului vamal în cazul în care nu este depusă cerere de intervenţie sau până la acceptarea acesteia, dar şi la art. 304 alin. (l) Cod vamal, care reglementează acţiunile organului vamal în baza cererii de intervenţie acceptată deja.

La fel, raportând decizia Serviciului Vamal al RM asupra cererii prealabile a reclamantei, dar şi actul administrativ individual defavorabil contestat la prevederile art.art. 21 alin. (l), 22 alin. (l), 23 alin. (1), 29 alin. (l), 31 alin. (1-3), 118 alin. (1-3) şi 137 alin. (3) Cod administrativ, partea reclamantă conchide că, acestea nu respectă exigenţile legale privind legalitatea, privind cercetarea stării de fapt din oficiu, privind egalitatea şi nedescriminarea, privind proporţionalitatea măsurii întreprinse şi motivarea actelor administrative emise, precum şi exigenţele legale privind tratarea identică a stărilor de fapt identice, adică SRL "Lia-Nicolet" a avut parte de un tratament diferenţiat şi discriminatoriu, iar prin urmare reprezintă nişte acte neîntemeiată şi ilegale.

Mai indică că, pârâtul contrar prevederilor alin. (l) şi (2) din articolul 32, alin. (3) din art. 44 şi alin. (l) al art.70 Cod administrativ, nu i s-a comunicat neîntârziat reclamantei despre iniţierea procedurii administrative în decursul unui termen rezonabil, nu a atras-o în procedura administrativă şi nu i-a asigurat dreptul de a participa neîngrădit la procedura administrativă.

Potrivit prevederilor Codului administrativ menţionate mai jos, apoi acţiunile de ridicare a bunurilor au fost înfăptuite urmare a iniţierii unei proceduri administrative din oficiu, care s-au

finisat cu adoptarea unui act administrativ individual defavorabil procesul-verbal de reţinere a mărfurilor şi obiectelor aflate sub control vamal nr. 1 din 24.03.2023, care au fost neglijate totalmente, reieşind din cele ce urmează.

Astfel, la caz, după pornirea procedurii administrative din oficiu, Serviciul Vamal al RM contrar prevederilor alin. (l) şi (2) din articolul 32, alin. (3) din art. 44 şi alin. (l) art. 70 Cod administrativ nu i-a comunicat neîntârziat reclamantei acest fapt în scris în decursul unui termen rezonabil, nu a atras-o în procedura administrativă şi nu i-a asigurat dreptul de a participa neîngrădit la procedura administrative şi de a prezenta probe.

Menționează că, SRL "Lia-Nicolet" a fost privată de dreptul de a face declaraţii, drept oferit de prevederile art. 94 Cod administrativ, or înainte de emiterea unui act administrativ individual defavorabil pentru un participant, participantul are dreptul să fie audiat în legătură cu faptele şi circumstanţele relevante pentru actul ce urmează a fi emis.

La fel, actul administrativ contestat - procesul-verbal de reţinere a mărfurilor şi obiectelor aflate sub control vamal nr. 1 din 24.03.2023, nu se încadrează în prevederile art. 118 Cod administrativ, deoarece acesta nu conţine o motivare completă, or potrivit alin. (l), (2) şi (3), motivarea este operaţiunea administrativă prin care se expun considerentele care justifică emiterea unui act administrativ individual. În motivare se indică temeiurile esenţiale de drept şi de fapt pe care le-a luat în considerare autoritatea publică pentru decizia sa. Din motivarea deciziilor discreţionare trebuie să poată fi recunoscute şi punctele de vedere din care autoritatea publică a reieşit la exercitarea dreptului discreţionar. Motivarea trebuie să se refere şi la argumentele expuse în cadrul audierii.

Concluzionează că, în temeiul celor menţionate supra este cert faptul că procedura administrativă iniţiată şi finisată cu adoptarea actului administrativ individual defavorabil contestat din 24 martie 2023, a derulat cu încălcarea gravă a normelor mai sus enunţate şi anume prin neaplicarea lor la caz, deci este ilegală, urmarea cărui fapt acesta urmează a fi anulat.

Astfel, prin acţiunile ilicite şi neîntemeiate, descrise mai sus, petiţionarului i-a fost încălcat dreptul la un proces echitabil, drept garantat de art. 6 § 1 CEDO.

Specifică că, ilegalitatea acţunilor pârâtului se mai confirmă şi reieşind din prevederile Legii nr. 38 din 29-02-2008 privind protecţia mărcilor.

Astfel, partea reclamantă atrage atenția că, reieşind din noţiunea de marcă, apoi aceasta este orice semn (vizual, sonor, olfactiv, tactil) care serveşte la individualizarea şi deosebirea produselor şi/sau serviciilor unei persoane fizice sau juridice de cele ale altor persoane fizice sau juridice, atunci când în prezenta speţă semnele figurative în ceasurile electronice reţinute au o altă predestinaţie şi anumea cea de a indica calitatea, destinaţia şi caracteristicile acestora şi care sunt predestinate exclusiv beneficiarilor, acest fapt potrivit art. 10 alin. (2) lit. b) nu-i poate fi interzis de deţinătorul mărcii înregistrate.

În susținerea poziției sale mai indică că, pe ambalajul ceasurilor de mână electronice ridicate la reclamantă se regăseşte marca comercială a produselor, acestea fiind "GS 8+" şi „GS8 MAX", adică un semn vizual, care servește la individualizarea şi deosebirea produselor şi/sau serviciilor unei persoane fizice sau juridice de cele ale altor persoane fizice sau juridice şi menţiunea că sunt produse în China, acestea fiind nişte probe incontestabile a veridicităţii ei, fapt care exclude o bănuială că ar fi contrafăcute.

La fel, menţionează şi faptul că agenţi economici din RM importă ceasuri de mână cu afisaj optoelectronic ca şi la cele ridicate la reclamantă şi care se vând pe piaţa internă, acestea fiind vămuite de organul vamal fără a se invoca că aduc atingere unor drepturi de proprietate intelectuală asupra mărcii comerciale figurative, individuale nr. *****, fapt care probează

tratarea diferenţiată şi inegală a SRL „Lia-Nicolet” faţă de persoanele juridice aflate în situaţii similare, adică este discriminată în raport cu aceştea, ce contravine principiului egalităţii de tratament stabilit de art. 23 alin. (1-3) Cod administrativ, dar şi faptului că stările de fapt identice în esenţă se tratează identic, normă stipulată în art.137 alin. (3) Cod administrativ.

Subsidiar menţionează şi faptul că potrivit Registrului obiectelor de proprietate intelectuală în privinţa cărora se aplică măsuri de protecţie vamală, conform prevederilor Capitolului XII din Codul Vamal al Republicii Moldova, actualizat la 05 mai 2023 și publicat pe site-ul Serviciului vamal al RM, marca comercială figurativă, individuală nr. *****, conform clasificatorului de la Nisa, pentru clasa 09 este înregistrată pentru următoarele bunuri: - dispozitive periferice de calculator; hardware pentru computer; aparate şi instrumente de telecomunicaţii, şi anume, dispozitive electronice digitale mobile pentru trimiterea şi primirea de apeluri telefonice, mesaje text, poştă electronică şi alte date digitale şi pentru utilizare la furnizarea accesului la internet; dispozitive de comunicaţii fără fir pentru transmisie de voce, date sau imagini; software de calculator, şi anume, software de aplicaţii de calculator pentru utilizare în legătură cu configurarea şi controlul hardware- ului portabil al computerului şi al perifericelor portabile ale computerului; dispozitiv electronic portabil fără fir, şi anume, un dispozitiv electronic digital mobil purtat de un utilizator pentru utilizarea în stocarea, transmiterea şi primirea de date vocale, date text, înregistrări sonore, fotografii, video, muzică şi vizualizarea şi răspunsul la e-mail şi mesaje text. Astfel, reieşind din lista descrisă mai sus, apoi marca comercială figurativă, individuală nr. ***** nu este înregistrată pentru aşa bunuri ca ceasuri de mână, prin urmare aşa gen de marfă nu se află sub protecţia statului, astfel că ridicarea acestora la reclamantă este vădit ilegală.

Deci, din partea organelor statului a avut loc o ingerinţă nemotivată în activitatea economică a societăţii administrate, fapt care a pericletat activitatea economico-financiară a SRL “Lia-Nicolet”.

În concluzie, partea reclamantă subliniază că, organul vamal nu a avut nici un temei legal de a emite actul administrativ contestat, prin urmare de a reţine şi a deţine în continuare marfa SRL “Lia-Nicolet”, măsură efectuată la 24.03.2023, iar în asemenea circumstanţe acţiunea reclamantei urmează a fi admisă integral cu obligarea pârâtului spre restituirea acesteia.

Solicită partea reclamantă: admiterea cererii de chemare în judecată; anularea Deciziei Serviciului Vamal al RM nr. 28/12-7120 din 26 mai 2023 despre respingerea cererii prealabile a SRL “LIA-NICOLET” nr. 9024 din 29 martie 2023; anularea în tot a Procesului-verbal de reţinere a mărfurilor şi obiectelor aflate sub control vamal nr. 1 din 24.03.2023, întocmit de inspectorul principal al Biroului vamal Centru (PVI Cricova) a Serviciului Vamal al RM, Poiata Nadejda, declarant/proprietar SRL “LIA-NICOLET”, ca fiind ilegal şi neîntemeiat; Obligarea pârâtului spre restituirea integrală către SRL “LIA-NICOLET”, a lotului de marfă, ilegal reţinută în temeiul Procesul-verbal menţionat supra, emis la 24.03.2023; încasarea de la pârât a cheltuielilor de judecată;

În ședința de judecată reprezentantul reclamantului SRL Lia-Nicolet, avocat în bază de mandat Ion Pruteanu a susținut pretențiile din cererea de chemare în judecată și a solicitat admiterea acesteia. (f.d. 90).

În referință pîrîtul Serviciul Vamal nu a recunoscut pretențiile reclamantului din cererea de chemare în judecată și a solicitat respingerea acesteia ca fiind neîntemeiată. Motivele de fapt și de drept se regăsesc în referință (f.d. 33-36).

În ședințele de judecată din 26 aprilie 2024 și 16 octombrie 2024, reprezentantul pârâtului Serviciului Vamal al RM, reprezentat în bază de procură Mura Stela s-a prezentat și a depus

referință. Ulterior, fiind citată în mod legal, repetat, fapt ce se confirmă prin semnătura reprezentantului pe înștiințare (f.d. 76), nu s-a prezentat, însă prin referința înaintată partea pârâtă nu a recunoscut pretențiile din cererea de chemare în judecată și a solicitat respingerea acestora ca fiind neîntemeiate.

În referință terțul compania "Apple Inc", reprezentată în bază de mandat de către avocatul Chiroșca Dorian a solicitat respingerea acțiunii SRL Lia-Nicolet ca fiind neîntemeiată. Motivele de fapt și de drept se regăsesc în referință anexată la matereialele cauzei. (f.d. 45-47).

În ședința de judecată reprezentatul terțului compania "Apple Inc", avocat în bază de mandat avocat Chiroșca Dorian, a susținut motivele de fapt și de drept din referința înaintată (f.d. 45-47) a solicitat respingerea acțiunii ca fiind neîntemeiată.

Audiind explicațiile participanților la proces, studiind materialele cauzei, instanța de judecată ajunge la concluzia că cererea de chemare în judecată depusă de SRL Lia-Nicolet împotriva Serviciului Vamal al Republicii Moldova cu participarea terțului Compania "Apple Inc" privind contestarea actelor administrative și compensarea cheltuielilor de judecată este una neîntemeiată și urmează a fi respinsă din următoarele considerente.

Potrivit art. 93 din Codul administrativ, fiecare participant probează faptele pe care îşi întemeiază pretenţia. Prin derogare de la prevederile alin. (1), fiecare participant probează faptele atribuite exclusiv sferei sale. Reglementări suplimentare sau derogatorii sunt admisibile doar în baza prevederilor legale.

În acord cu art. 195 din Codul administrativ, procedura acţiunii în contenciosul administrativ se desfăşoară conform prevederilor prezentului cod. Suplimentar se aplică corespunzător prevederile Codului de procedura civilă, cu excepţia art. 169–171.

Conform art. 219 din Codul administrativ, instanţa de judecată este obligată să cerceteze starea de fapt din oficiu în baza tuturor probelor legal admisibile, nefiind legată nici de declaraţiile făcute, nici de cererile de solicitare a probelor înaintate de participanţi.

Instanţa de judecată depune eforturi pentru înlăturarea greşelilor de formă, explicarea cererilor neclare, depunerea corectă a cererilor, completarea datelor incomplete şi pentru depunerea tuturor declaraţiilor necesare constatării şi aprecierii stării de fapt. Instanţa de judecată indică asupra aspectelor de fapt şi de drept ale litigiului care nu au fost discutate de participanţii la proces.

Instanţa de judecată nu are dreptul să depăşească limitele pretenţiilor din acţiune, însă, totodată, nu este legată de textul cererilor formulate de participanţii la proces.

Instanţa de judecată poate avea o discuţie juridică cu participanţii la proces sau poate da în scris indicaţii cu privire la situaţia de drept a cauzei examinate.

Conform art. 118 alin. (3) din Codul de procedură civilă, circumstanţele care au importanţă pentru soluţionarea justă a cauzei sunt determinate definitiv de instanţa judecătorească pornind de la pretenţiile şi obiecţiile părţilor şi ale altor participanţi la proces, precum şi de la normele de drept material şi procedural ce urmează a fi aplicate.

Conform art. 121 din Codul de procedură civilă, instanţa judecătorească reţine spre examinare şi cercetare numai probele pertinente care confirmă, combat ori pun la îndoială concluziile referitoare la existenţa sau inexistenţa de circumstanţe, importante pentru soluţionarea justă a cazului, iar art. 122 din Codul de procedură civilă prevede că, circumstanţele care, conform legii, trebuie confirmate prin anumite mijloace de probaţiune nu pot fi dovedite cu nici un fel de alte mijloace probante. Admisibilitatea probelor se determină în conformitate cu legea în vigoare la momentul eliberării lor.

Conform prevederilor art.189 alin. 1 și 2 Cod Administrativ, orice persoană care revendică încălcarea unui drept al său prin activitatea administrativă a unei autorități publice poate înainta o acțiune în contencios administrativ. O acțiune în contencios administrativ poate fi înaintată și atunci cînd autoritatea publică nu a soluționat în termen legal o cerere.

În ședința de judecată s-a stabilit cu certitudine că, potrivit conţinutului procesului-verbal de reținere a mărfurilor și obiectelor aflate sub control vamal nr. 1 din 24 martie 2023, întocmit de către inspectorul principal al BV Centru (PVI Cricova), s-au reținut de la SRL ”LIA-NICOLET” lotul de marfă ceasuri de mână numai cu afisaj optoelectronic 23 buc cu valoarea facturală 145 USD. Motivul reținerii: mărfurile susceptibile de a aduce atingere unor drepturi de proprietate intelectuală asupra mărcii comerciale figurative, individuale nr. *****, Dispoziția nr. 363-D din 20.05.2022 (f.d. 15).

La data de 28 martie 2023, SRL ”LIA-NICOLET”, în persoana administratorului Onofrei Victor a depus cerere prealabilă către Serviciul Vamal, prin care a solicitat: anularea procesului-verbal de reținere a mărfurilor și obiectelor aflate sub control vamal nr. 1 din 24 martie 2023, întocmit de funcționar vamal, Poiată Nadejda, inspector principal al BV Centru (PVI Cricova) și restituirea integrală și imediată către SRL ”LIA-NICOLET”, a lotului de marfă care la moment mai este ilegal reținută în temeiul procesului-verbal menționat supra (f.d. 16-19).

Prin răspunsul nr. 28/12-5543 din 28.04.2023, Seriviul Vamal a informat partea reclamantă că termenul de examinare a cererii prealabile indicate supra se va prelungi (f.d. 25).

Ulterior, prin răspunsul nr. 28/12 din 26.05.2023, Serviciul Vamal a respins cererea prealabilă înaintată de către partea reclamantă (f.d. 26-26verso).

Verificând acțiunile întreprinse de reclamant în promovarea drepturilor și intereselor sale legitime, în corelare cu cadrul legal abordat supra, instanța de judecată constată cu certitudine că acesta a respectat rigorile de admisibilitate a prezentei acțiuni, inter alia, s-a încadrat în termenul legal și a revendicat drepturi subiective vătămate, de altfel, temeiuri de inadmisibilitate regăsite la art. 207 din Codul administrativ nu au fost identificate.

Efectuând controlul judiciar al actului contestat din perspectiva argumentelor participanților la proces, în limitele obiectului acțiunii și cercetând din oficiu situația de fapt și de drept a cauzei deduse judecății, instanța conchide că acesta urmează a fi menținut ca legal și întemeiat, având în vedere motivele ce succed.

În corespundere cu art. 6 din Codul administrativ, procedura administrativă este activitatea autorităţilor publice cu efect în exterior, îndreptată spre examinarea condiţiilor, pregătirea şi emiterea unui act administrativ individual, spre examinarea condiţiilor, pregătirea şi încheierea unui contract administrativ sau examinarea condiţiilor, pregătirea şi întreprinderea unei măsuri strict de autoritate publică. Emiterea unui act administrativ individual, încheierea unui contract administrativ sau întreprinderea unei măsuri strict de autoritate publică sunt părţi ale procedurii administrative.

În conformitate cu art. 10 alin. (1) din Codul administrativ, actul administrativ individual este orice dispoziţie, decizie sau altă măsură oficială întreprinsă de autoritatea publică pentru reglementarea unui caz individual în domeniul dreptului public, cu scopul de a produce nemijlocit efecte juridice, prin naşterea, modificarea sau stingerea raporturilor juridice de drept public.

Potrivit art. 11 din Codul administrativ, actele administrative individuale pot fi:

a) acte defavorabile – actele care impun destinatarilor lor obligaţii, sancţiuni, sarcini sau afectează drepturile/interesele legitime ale persoanelor ori care resping, în tot sau în parte, acordarea avantajului solicitat;

b) acte favorabile – actele care creează destinatarilor săi un beneficiu sau un avantaj de orice fel.

Destinatarul unui act administrativ individual este doar persoana către care actul administrativ se îndreaptă. Terţii, ale căror drepturi sunt afectate de actul administrativ individual, nu sunt destinatarii acestuia.

Un act administrativ de acordare periodică a prestaţiilor materiale sau băneşti este un act administrativ individual prin care o astfel de prestaţie se acordă pentru un număr determinat sau nedeterminat de perioade succesive.

În acord cu art. 16 din Codul administrativ, dreptul discreţionar al autorităţii publice reprezintă posibilitatea acesteia de a opta între mai multe soluţii posibile corespunzătoare scopului legii atunci când aplică o dispoziţie legală. Exercitarea dreptului discreţionar nu permite desfăşurarea unei activităţi administrative arbitrare.

Potrivit art. 17 din Codul administrativ, drept vătămat este orice drept sau libertate stabilit/stabilită de lege căruia/căreia i se aduce atingere prin activitate administrativă.

Conform art. 18, 19, 20 din Codul administrativ, Interesul public vizează ordinea de drept, democraţia, garantarea drepturilor şi a libertăţilor persoanelor, precum şi obligaţiile acestora, satisfacerea necesităţilor sociale, realizarea competenţelor autorităţilor publice, funcţionarea lor legală şi în bune condiţii. Cererea prealabilă este instituţia care oferă o cale de soluţionare prejudiciară a litigiilor administrative. Dacă printr-o activitate administrativă se încalcă un drept legitim sau o libertate stabilită prin lege, acest drept poate fi revendicat printr-o acţiune în contencios administrativ, cu privire la care decid instanţele de judecată competente pentru examinarea procedurii de contencios administrativ, conform prezentului cod.

Conform art. 21 din Codul administrativ, autorităţile publice şi instanţele de judecată competente trebuie să acţioneze în conformitate cu legea şi alte acte normative. Exercitarea atribuţiilor legale nu poate fi contrară scopului pentru care acestea au fost reglementate. Autorităţile publice şi instanţele de judecată competente nu pot dispune limitarea exercitării drepturilor şi a libertăţilor persoanelor decât în cazurile şi în condiţiile expres stabilite de lege.

Conform art. 29 din Codul administrativ, orice măsură întreprinsă de autorităţile publice prin care se afectează drepturile sau libertăţile prevăzute de lege trebuie să corespundă principiului proporţionalităţii. O măsură întreprinsă de autorităţile publice este proporţională dacă : a) este potrivită pentru atingerea scopului urmărit în temeiul împuternicirii atribuite prin lege; b) este necesară pentru atingerea scopului; c) este rezonabilă. Măsura întreprinsă de autorităţile publice este una rezonabilă dacă ingerinţa produsă prin ea nu este disproporţională în raport cu scopul urmărit.

Art. 70 alin. (1) și (2) din Codul administrativ, prescrie că dacă iniţiază o procedură administrativă din oficiu, autoritatea publică informează în scris participanţii despre aceasta în decursul unui termen rezonabil. Dacă iniţiază o procedură administrativă la cerere şi la procedură participă şi alte persoane, autoritatea publică îi informează în scris, în decursul unui termen rezonabil, despre procedura iniţiată.

Potrivit art. 118 din Codul administrativ, motivarea este operaţiunea administrativă prin care se expun considerentele care justifică emiterea unui act administrativ individual. În motivare se indică temeiurile esenţiale de drept şi de fapt pe care le-a luat în considerare autoritatea publică pentru decizia sa. Din motivarea deciziilor discreţionare trebuie să poată fi recunoscute şi punctele de vedere din care autoritatea publică a reieşit la exercitarea dreptului discreţionar. Motivarea trebuie să se refere şi la argumentele expuse în cadrul audierii.

Motivarea completă a unui act administrativ individual cuprinde:

a) motivarea în drept – temeiul legal pentru emiterea actului administrativ, inclusiv formele procedurale obligatorii pe care se bazează actul;

b) motivarea în fapt – oportunitatea emiterii actului administrativ, inclusiv modul de exercitare a dreptului discreţionar, dacă este cazul;

c) în cazul actelor administrative defavorabile – o descriere succintă a procedurii administrative care a stat la baza emiterii actului: investigaţii, probe, audieri, opinii ale participanţilor contrare conţinutului final al actului etc.

Motivarea completă este obligatorie, este parte integrantă a actului administrativ individual şi condiţionează legalitatea acestuia.

Motivarea nu este obligatorie în cazul în care:

a) autoritatea publică admite o petiţie în totalitate fără ca prin decizia de soluţionare a ei să fie afectate drepturile sau interesele legitime ale altor persoane;

b) acest lucru este prevăzut expres de lege; sau

c) autoritatea publică emite acte administrative individuale de acelaşi fel într-un număr mai mare sau automatizat şi, conform circumstanţelor de fapt ale cazului în parte, nu se cere o motivare.

În acord cu art. 120 din Codul administrativ, un act administrativ individual emis sau confirmat în scris trebuie să cuprindă:

a) numele/denumirea autorităţii publice care a emis actul administrativ;

b) numele colaboratorului autorităţii publice care a emis actul administrativ;

c) numele destinatarului actului administrativ;

d) data la care a fost emis actul administrativ;

e) decizia luată (partea dispozitivă a actului administrativ);

f) motivarea deciziei luate, inclusiv indicarea actelor normative pentru a căror punere în aplicare se emite actul administrativ;

g) decizia cu privire la cheltuieli;

h) informaţia cu privire la exercitarea căilor de atac;

i) semnătura colaboratorului autorităţii publice care a emis actul administrativ.

Prin derogare de la prevederile alin. (1) lit. b) şi i), în cazul unui act administrativ individual scris emis în mod automatizat, pot lipsi datele despre nume şi semnătură. Pentru indicarea conţinutului pot fi utilizate semne-cheie dacă, în baza explicaţiilor făcute în acest sens, persoana căreia îi este destinat actul administrativ sau care este afectată de acesta poate recunoaşte clar conţinutul actului administrativ.

Potrivit art. 137 din Codul administrativ, în exercitarea dreptului discreţionar atribuit, autorităţile publice trebuie să acţioneze cu bună-credinţă în limitele legal stabilite şi cu respectarea scopului pentru care le-a fost atribuit dreptul.

Daca autoritatea publică poate decide discreţionar şi doar una din mai multe consecinţe juridice este legală, atunci dreptul discreţionar al autorităţii publice se reduce la alegerea consecinţei juridice/soluţiei legale.

Stările de fapt identice în esenţă se tratează identic. O tratare neidentică a două stări de fapt identice se admite numai dacă există un motiv obiectiv.

Dacă într-un caz autoritatea publică şi-a exercitat dreptul discreţionar într-un anumit mod, atunci în cazuri similare ea este obligată să îşi exercite dreptul discreţionar în acelaşi mod. Această regulă nu se aplică dacă autoritatea publică intenţionează să îşi schimbe în viitor practica de exercitare a dreptului discreţionar în cazuri similare.

Potrivit art. 359 din Codul Vamal, mărfuri contrafăcute: a) orice marfă, inclusiv ambalajul acesteia, care poartă, fără autorizaţie, o marcă identică ori care nu se deosebeşte în aspectele sale esenţiale de o marcă de produs legal înregistrată pentru acelaşi tip de marfă şi care, din acest motiv, încalcă drepturile titularului mărcii legale; b) orice simbol al unei mărci de produs sau de serviciu (inclusiv logo, etichetă, autoadeziv, broşură, instrucţiuni de utilizare sau document de garanţie care poartă un astfel de simbol), chiar dacă este prezentat separat, care se află în aceeaşi situaţie cu mărfurile definite la lit. a); c) orice ambalaj care poartă mărci de produse contrafăcute, chiar dacă sînt prezentate separat, care se află în aceeaşi situaţie ca şi mărfurile definite la lit. a). Mărfuri care aduc atingere unui drept de proprietate intelectuală: mărfuri contrafăcute.

Conform art. 304 alin. (1), alin. (2) lit. a), alin. (3) și alin. (7) Cod vamal, în baza cererii de intervenţie acceptate, organul vamal emite o decizie de reţinere a mărfurilor susceptibile de a aduce atingere unui drept de proprietate intelectuală şi/sau suspendă operaţiunea de vămuire, notificînd în scris despre aceasta, potrivit modelului stabilit de Guvern, atît titularul de drept, cît şi declarantul/destinatarul/proprietarul mărfurilor. Despre măsurile întreprinse organul vamal informează imediat Serviciul Vamal în modul stabilit. În cazul în care organul vamal a reţinut mărfuri susceptibile de a aduce atingere unui drept de proprietate intelectuală şi/sau a suspendat operaţiunea de vămuire, mărfurile pot fi distruse fără a se urma procedura stabilită la alin.(7), dacă sînt îndeplinite cumulativ următoarele condiţii: a) titularul de drept informează în scris organul vamal, în termen de 10 zile lucrătoare de la data primirii notificării prevăzute la alin.(1) sau de 3 zile lucrătoare în cazul mărfurilor perisabile, că mărfurile reţinute aduc atingere unui drept de proprietate intelectuală. (3) Dacă, în termen de 10 zile lucrătoare de la data reţinerii mărfurilor, declarantul/destinatarul/proprietarul mărfurilor contestă măsurile de reţinere a mărfurilor şi/sau suspendarea operaţiunii de vămuire ori se opune distrugerii mărfurilor, se aplică procedura prevăzută la alin. (7). (7) Dacă, în termen de 10 zile lucrătoare, titularul de drept nu acţionează în judecată declarantul/destinatarul/proprietarul mărfurilor şi dacă dispoziţiile alin.(2) şi (3) nu sînt aplicabile, organul vamal dispune eliberarea mărfurilor şi/sau acordarea liberului de vamă, cu condiţia îndeplinirii celorlalte prevederi legale. Termenul de 10 zile lucrătoare curge de la data în care titularul de drept a primit de la organul vamal copia contestării măsurii de reţinere a mărfurilor şi/sau suspendării operaţiunii de vămuire, depusă de către declarantul/destinatarul/proprietarul mărfurilor.

Conform pct. 32 din Regulamentul privind asigurarea respectării drepturilor de proprietate intelectuală de către organele vamele, aprobat prin HG nr. 915 din 26.07.2016, în cazul reținerii mărfurilor susceptibile de a aduce atingere unui drept de proprietate intelectuală și/sau de suspendare a operațiunii de vămuire, se va întocmi un act de control fizic al bunurilor și un proces-verbal de reținere a mărfurilor și obiectelor aflate sub control vamal, conform modelului stabilit în anexa nr. 2^1.

Coroborînd prevederile legale enunțate mai sus cu circumstanțele din speță, instanța de judecată reține că, acțiunile pârâtului au fost legale și întemeiate, dat fiind faptul că măsurile de protecție vamală au drept scop protecția vamală în privința mărcilor comerciale valabil înregistrate.

Respectiv, pârâtul a întreprins toate măsurile necesare și prescrise de lege în contextul în care s-au stabilit temeiuri plauzibile care denotă că mărfurile declarate de către SRL “Lia-Nicolet”, în procesul de vămuire, conform declarației vamale nr. ***** din 23.03.2023, lot de marfă ceasuri de mână, conțin elemente de similitudine cu marca de produse legal înregistrate nr.

*****, fiind susceptibilă de a aduce atingere dreptului de proprietate intelectuală a titularului Apple Inc.

Mai mult, din materialele dosarului administrativ rezultă că, Serviciul Vamal a remis către ÎCS TURCU&TURCU SRL, ca reprezentant legal al titularului de drept pe teritoriul Republicii Moldova a mărcii de produse legal înregistrate nr.*****, copia cererii prealabile depusă de SRL "Lia-Nicolet".

În conformitate cu art. 304 alin. (9) Cod Vamal, în cazul în care acţionează în judecată declarantul/destinatarul/proprietarul mărfurilor, titularul dreptului de proprietate intelectuală informează imediat organul vamal despre măsurile adoptate, iar organul vamal reţine mărfurile pînă la data la care hotărîrea judecătorească rămîne definitivă şi irevocabilă.

Astfel, din materialele dosarului administrativ se constată că, ÎCS TURCU&TURCU SRL, la data de 11 mai 2023 a depus o cerere de chemare în judecată privind apărarea drepturilor exclusive asupra mărcilor companiei Apple Inc., la Judecătoria Chișinău, sediul Centru.

Totodată, instanța de judecată respinge ca neîntemeiate și lipsite de substrat probator argumentele reclamantului din cererea de chemare în judecată precum că, în privinţa lotului de marfă reţinut, pînă la ridicare şi nici până în prezent, reclamantei nu i-a fost prezentată nici o probă care să confirme faptul că acestea aduc atingere unor drepturi de proprietate intelectuală asupra mărcii comerciale figurative, individuale nr.*****, precum și faptul că până la moment reclamantul nu cunoaşte temeiul ridicării bunurilor. Mai mult, instanța de judecată subliniază că la data de 26.05.2023, prin răspunsul la cererea prealabilă nr. 28/12-7120, SRL "Lia-Nicolet" i s-a comunicat faptul că mărfurile reținute aduc atingere drepturilor de proprietate intelectuală, iar titularul de drept a solicitat distrugerea acestora.

Subsidiar, se reține că, Serviciul Vamal este organ de drept al securităţii economice în sarcina căruia intră apărarea intereselor de stat, a pieţei interne, acesta exercită controlul legalităţii importurilor/exporturilor în cadrul tranzacţiilor economice externe și interne în strictă conformitate cu legislaţia Republicii Moldova, luptă împotriva încălcărilor vamale şi asigură disciplina vamală.

În acest sens, reieşind din cele menţionate, instanța de judecată relevă că, Serviciul Vamal al RM a respectat cu strictețe toate cerinţele legale în conformitate cu legislaţia vamală în vigoare. Totodată, a aplicat legea echidistant, respectând drepturile și obligațiile tuturor participanților implicați.

Conform art.224 alin.1 lit.f) din Codul administrativ, examinînd acțiunea în contencios administrativ în fond, instanța de judecată adoptă una dintre următoarele hotărîri: respinge acțiunea ca fiind neîntemeiată, dacă nu sînt îndeplinite condițiile de adoptare a unei hotărîri prevăzute la lit. a)–e).

Corespunzător, avînd la bază legalitatea actului administrativ contestat de către partea reclamantă cît și legalitatea acțiunilor Serviciului Vamal în cadrul acestei proceduri administrative, instanța de judecată concluzionează asupra necesității respingerii pretențiilor reclamantului cu privire la anularea Deciziei Serviciului Vamal al RM nr. 28/12-7120 din 26 mai 2023 despre respingerea cererii prealabile a SRL "LIA-NICOLET" nr. 9024 din 29 martie 2023; anularea în tot a procesului-verbal de reţinere a mărfurilor şi obiectelor aflate sub control vamal nr. l din 24.03.2023; obligarea pârâtului spre restituirea integrală către SRL "LIA-NICOLET", a lotului de marfă reţinută în temeiul procesul-verbal menţionat supra, emis la 24.03.2023.

Cu privire la pretenția reclamantului privind încasarea de la pîrît în beneficiul reclamantului SRL Lia-Nicolet a cheltuielilor de judecată, instanța reține următoarele:

Conform art.94 alin.1 CPC, instanţa judecătorească obligă partea care a pierdut procesul să plătească, la cerere, părţii care a avut cîştig de cauză cheltuielile de judecată. Dacă acţiunea reclamantului a fost admisă parţial, acestuia i se compensează cheltuielile de judecată proporţional părţii admise din pretenţii, iar pârâtului – proporţional părţii respinse din pretenţiile reclamantului.

Conform art.63 alin.4 din Legea cu privire la avocatură nr.1260 din 19.07.2002, cheltuielile suportate de client în legătură cu acordarea de către avocat a asistenţei juridice la apărarea drepturilor şi intereselor lui legitime în cauzele penale, civile şi administrative urmează a fi compensate integral şi proporţional cerinţelor admise (respinse) de partea adversă.

Conform art.96 alin.1, 1^1 CPC, instanţa judecătorească obligă partea care a pierdut procesul să compenseze părţii care a avut cîştig de cauză cheltuielile ei de asistenţă juridică, în măsura în care acestea au fost reale, necesare şi rezonabile. Cheltuielile menţionate la alin.(1) se compensează părţii care a avut cîştig de cauză dacă aceasta a fost reprezentată în judecată de un avocat.

Cu referire la jurisprudenţa Curţii Europene pentru Drepturile Omului, Hotărîrea Amihalachioaie împotriva R. Moldova din 20 aprilie 2004, Şarban versus Moldova din 04 octombrie 2005, instanţa pentru a include cheltuielile spre încasare din contul pîrîtului, urmează să verifice dacă aceste cheltuieli au fost reale şi necesare, şi într-un cuantum rezonabil, fiind necesară prezentarea unei liste detaliate a tuturor cheltuielilor invocate, omiterea căreia poate avea drept efect respingerea revendicărilor în întregime sau în parte.

Instanța de judecată respinge pretenția pîrîtului privind încasarea de la pîrît a cheltuielilor de judecată, or se constată că, reclamantul SRL Lia-Nicolet a pierdut procesul și nici nu a indicat și probat cuantumul cheltuielilor suportate.

În temeiul celor expuse și conform prevederilor art. 224-225 din Codul administrativ, instanţa de judecată,

H O T Ă R Ă Ş T E :

Se respinge acțiunea depusă de avocatul Ion Pruteanu în interesele lui SRL Lia-Nicolet împotriva Serviciului Vamal al Republicii Moldova cu participarea terțului Compania ”Apple Inc” privind contestarea actelor administrative și compensarea cheltuielilor de judecată, ca neîntemeiată.

Hotărîrea cu drept de apel la Curtea de Apel Centru în termen de 30 zile de la pronunțarea dispozitivului, prin intermediul Judecătoriei Chişinău (sediul Centru).

Preşedinte de şedinţă, judecător Vitalii Ciumac